

תת"ע 7338/08/18 - מדינת ישראל נגד ויקטור איוב

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

28 יולי 2020

תת"ע 7338-08-18 מדינת ישראל נ' איוב

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד שלמה עזרא

המאשימה

נגד

1 ויקטור איוב

באמצעות עו"ד אמיר סבאח

הנאשם

גזר דין

1. **הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של הרשאה לאחר לנהוג ברכב מנועי, שבשליטתו, כשלאחר אין רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב.**

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 19.8.18, סמוך לשעה 13:00, הרשה הנאשם לנהוג ברכב המנועי שבשליטתו, פרטי, תוצרת "סוזוקי", מ.ר. 4467228, לאדם שאין לו רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב.

3. ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם פסילה בפועל, בת 10 חודשים לכל הפחות, מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס. צוין שהנאשם נוהג משנת 1995 ולחובתו 2 הרשעות קודמות, בתיק ניתנה הכרעת דין, ובזמן ציבורי יקר. נטען שעבירה של הרשאה לאחר היא חמורה, שכן המחוקק קבע שהאחריות רובצת לפתחו של מי שנתן לאחר לנהוג ברכב שבשליטתו, ללא שיש בידיו רישיון צוין שעברו התעבורתי של הנאשם קל.

4. ההגנה עתרה לפסילה מינימלית בת 3 חודשים וקנס סמלי. הנאשם נוהג משנת 1995, וצבר לחובתו שתי הרשעות טכניות בלבד. צוין שהנאשם אינו אשם בביצוע עבירה, הנהגת נטלה את מפתחות הרכב, והנאשם לא ידע שאינה אוחזת ברישיון נהיגה. בחקירתה ציינה שמסרה לנאשם שעברה מבחן רישוי, ומכאן הסיק הנאשם שהנהגת אחזה ברישיון נהיגה. צוין שהנאשם מצוי בקשיים כלכליים, אשתו חולה והנאשם דואג להסעתה לטיפולים. צוין שבני הזוג נשואים 26 שנים, ללא ילדים, והאשה נמצאת בטיפולים ממושכים. הסנגור עתר להתחשב במצב הכלכלי ולהטיל קנס סמלי בלבד.

5. עבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה לנהיגה, מהווה פגיעה בערכים החברתיים של בטחון הציבור, החובה לצייט לחוק והאינטרס הציבורי המחייב הרשאה לנהיגה ברכב, לאחר שנבחנים כישוריו והתאמתו של הנהג בידו הגורמים המוסמכים לכך.

6. בתי המשפט מתייחסים בחומרה לעבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה לנהיגה. עמדה על כך כב' השופטת נ' אהד **בעפת (מרכז) 4923-09-12 אבו אלקיעאן גוואד נ' מדינת ישראל (25.12.12):**

"התרת נהיגה לבלתי מורשה כמוה כמתן כלי רצח כשהנוהג בו עשוי לפגוע במשתמשים בדרך פגיעה שעשויה לגעת עד כדי קטילת חיים. יש לראות בחומרה מאוד עבירה זו."

7. דברים דומים השמיעה כב' השופטת ד' עטר **בעפת (מרכז) 63511-11-14 אברהם רחמים נ' מדינת ישראל, בהקשר של עבירה זו:**

"העבירה בה הורשע המערער חמורה נוכח פוטנציאל הסיכון הטמון בנהיגה של מי שלא הורשה לכך. החומרה באה לידי ביטוי גם בעמדת המחוקק, אשר קבע בצידה של העבירה עונש מינימום של שלושה חודשים, ברכיב הפסילה."

מדיניות הענישה

8. ברעפ **4936/12 סלאח האני נ' מדינת ישראל (27.2.16)**, שם הורשע המערער בעבירות של התרת נהיגה לבלתי מורשה ברכב ללא ביטוח, אימץ בית המשפט העליון את גזר דינו של בית משפט קמא, לפיו, נוכח עברו המכביד של המבקש, 46 הרשעות קודמות, הושתו עליו **פסילה בפועל לתקופה של 9 חודשים, פסילה על תנאי בת 6 חודשים, מאסר על תנאי של 6 חודשים וקנס בסך 3,000 ₪.**

9. בעפ (ת"א) **70787/08 מיכאל אוצניק נ' מדינת ישראל (1.12.08)** - הנאשם הורשע בעבירות של התרת נהיגה לבלתי מורשה ברכב ללא ביטוח, ונגזרו עליו פסילה לתקופה בת 18 חודשים, **פסילה על תנאי של שנה למשך 3 שנים, קנס בסך 2,000 ₪ ומאסר מותנה ל - 30 יום למשך 3 שנים.** בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את הערעור והעמיד את הפסילה על **7 חודשים בלבד.** יתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם. בית המשפט ציין כי משהוטל על המערער עונש מאסר מותנה, הדבר יביא להפנמת העניין וניתן לקצר את הפסילה.

10. **בעפת (מרכז) 4923-09-12 אבו אלקיעאן גוואד נ' מדינת ישראל (25.12.12)** - בעבירה של התרת נהיגה לבלתי מורשה גזר בית משפט קמא **קנס בסך 2,000 ₪, פסילה לתקופה בת 12 חודשים ופסילה על תנאי בת 6 חודשים ל- 3 שנים.** ערעור שהוגש נדחה בטענה כי אין קשר בין העונש שהוטל על הבלתי מורשה למערער, בצינו גם כי המערער הוא נהג חדש.

11. **בעפת (מרכז) 30217-06-16 חיים מאיר כהן נ' מדינת ישראל (10.7.16)**, במסגרת הסדר טיעון הורשע המערער בבית משפט קמא, בעבירה של מתן רשות לבלתי מורשה לנהוג, **ונדון לפסילה לתקופה של 17 חודשים, קנס בסך 3,500 ₪, 3 חודשי מאסר, שירות בעבודות שירות, פסילה על תנאי ומאסר מותנה.** זאת, לאחר שהמערער, העוסק בחקלאות, התיר לעובד שלו לנהוג בטרקטור בבעלותו, במשך מספר שנים, ביודעו שהאחרון מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. במהלך הנהיגה, ארעה תאונת דרכים בה קופדו חייו של רוכב אופנוע. הערעור נסב סביב רכיב הפסילה ובית המשפט המחוזי סבר כי עונש הפסילה הולם את נסיבות העבירה ותוצאתה הקשה, ומתחשב כראוי בנסיבות לקולא ולחומרא.

12. בעפת (מרכז) 63511-11-14 אברהם רחמים נ' מדינת ישראל (9.2.15) -המערער הורשע בעבירה של התרת נהיגה לבלתי מורשה ונדון לקנס בסך 1,200 ₪, פסילה למשך 3 חודשים ופסילה מותנית לתקופה של חודשיים למשך שנתיים והפסילה סווגה כך שהותר למערער לנהוג במלגזה בלבד, בשטח מסוים. ערעור שנסב סביב רכיב הפסילה נדחה. בנסיבות שם המערער, התיר לאדם אחר, נעדר רישיון, לנהוג ברכב מסוג מלגזה.

13. בעפת (ת"א) 4162-09-12 ספיר דרור נ' מדינת ישראל - המערער הורשע בעבירה של מתן היתר לאחר לנהוג בקטנוע, בעת היותו של המערער כבן 16, בסוברו כי זה אוחז ברישיון נהיגה. בית משפט קמא גזר על המערער קנס בסך 1,500 ₪, פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים ופסילה על תנאי והתחייבות. ערעור על רכיב הקנס נדחה.

14. עיין בפסיקה מלמד על מתחם ענישה בה הפסילה יכולה לנוע בין ל - 3 חודשים ל-17 חודשים, בנסיבות חמורות, כגון, עבר תעבורתי מכביד או תוצאות תאונה קשות. בנסיבות בהן התרחשה תאונה שתוצאותיה קשות, הושת אף מאסר, בעבודות שירות. זאת, לצד רכיבי ענישה נוספים, פסילה מותנית וקנס.

קביעת העונש הראוי לנאשם

15. הענישה היא לעולם אינדיווידואלית, ועל בית המשפט לבחון, לצד מתחם הענישה המקובל, את המקרה הפרטי שלפניו ולשקול מהו העונש המתאים בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

16. לחומרא יש להביא בחשבון את חומרת העבירה של התרת נהיגה למי שאינו מורשה והסיכון הרב הכרוך בה.

בהכרעת הדין קבעתי שהשתכנעתי מעדויות השוטרים ומעדותה של מי שנהגה ברכב שהנאשם הרשה לנהגת לנהוג ברכב, על אף שידע שאינה מורשית לנהיגה. מדוחות השוטרים עלה שהבחינו בנהגת נוהגת ברכב ה"סוזוקי" ולצידה הנאשם. בהמשך הנסיעה, לאחר שהבחינה הנהגת בשוטרים, הנהגת והנאשם התחלפו במקומותיהם. צוין שגרסתו של הנאשם שהנהגת נטלה את הרכב ממנו "בכח" מעלה תמיהות, בפרט נוכח דבריו שישב לצידה, בעת הנהיגה. כן צוין שגרסתו שלפיה לא ידע שלנהגת אין רישיון נהיגה כלל תמוהה על רקע מערכת היחסים הקרובה בין השניים, וכן כעולה מעדותה, הנאשם ידע שאינה אוחזת ברישיון נהיגה.

17. לקולא יש להתחשב בעברו התעבורתי של הנאשם. הנאשם נוהג משנת 1995 ולחובתו 2 הרשעות קודמות בלבד, ישנות, נהיגה ללא חגורת בטיחות (2008), ורישיון רכב שפקע מעל 6 חודשים (שנת 2007). קרי, מדובר בעבירה ראשונה מסוגה לנאשם.

18. כעולה מדברי סנגורו אשתו של הנאשם מצויה בטיפולים רפואיים ממושכים, והנאשם דואג להסעתה לטיפולים, ומצבם הכלכלי אינו שפיר.

19. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטיעוניהם, שקלתי את האינטרס הציבורי, ועיינתי בפסיקה, הגעתי למסקנה שאין למצות עם הנאשם את הדין. אכן, מחד גיסא, מדובר בעבירה חמורה של התרה למי שאינו אוחז ברישיון נהיגה, לנהוג ברכב, אולם מאידך גיסא, עברו של הנאשם קל, ונסיבותיו האישיות חריגות, ואשתו נמצאו בטיפולים רפואיים ממושכים. בנסיבות אלה העונש ההולם את המקרה, בהתחשב בנסיבות היחודיות, הוא פסילה בת 5 חודשים, פסילה על

תנאי וקנס. פסילה בת חמישה חודשים, מצויה במתחם הענישה, תהלום את נסיבות ביצוע העבירה ויהא בה אלמנט ההרתעה הנדרש. נוכח מצבה הכלכלי של המשפחה, כנטען על ידי הסנגור, הקנס שיושת נמוך מהקנס שיש להשית בנסיבות אלה.

20. אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 5 חודשים.

הנאשם יפקיד את רישיונו לא יאוחר מיום 1.10.20.

לתשומת לב הנאשם חובה על עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישיונו במועד מחד עלול להיחשב כפסול ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

2. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

3. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסכום של 1,200 ש"ח. הקנס ישולם ב - 4 תשלומים חודשיים שוים ורצופים, החל מיום 1.9.20.

הקנס ישולם בדואר, עם הצגת תעודת זהות.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתנה היום, ז' אב תש"פ, 28 יולי 2020, במעמד הצדדים.